

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

เนื้อหาในบทที่ 5 ของรายงานวิจัยเรื่องความต้องการทางการเงินและแหล่งเงินทุนในการดำเนินธุรกิจผ้าฝ้ายทอมือของกลุ่มผู้ผลิตผ้าฝ้ายทอมือบ้านดอนหลวง ตำบลแม่แรง อำเภอป่าซาง จังหวัดลำพูน เป็นการสรุปผลการศึกษาที่ได้รับจากงานวิจัยในครั้งนี้ มีการนำผลการศึกษาที่ได้รับจากการวิจัยมาอภิปรายถึงข้อค้นพบเปรียบเทียบกับวัตถุประสงค์ในการวิจัย มีการเชื่อมโยงผลวิจัยที่ได้รับเข้ากับกรอบแนวคิดทฤษฎี การอภิปรายผลการวิจัยเปรียบเทียบกับการทบทวนงานวิจัยที่ผ่านมาเพื่อให้รายงานวิจัยมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น รวมทั้งข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในครั้งต่อไป โดยมีรายละเอียดดังนี้

สรุปผลการศึกษา

รายงานการวิจัยเชิงคุณภาพเรื่องความต้องการทางการเงินและแหล่งเงินทุนในการดำเนินธุรกิจของกลุ่มผู้ผลิตผ้าฝ้ายทอมือบ้านดอนหลวง เกิดจากปัญหาการขาดแคลนเงินทุนหมุนเวียนในการดำเนินธุรกิจ ทำให้กลุ่มผู้ผลิตไม่สามารถขยายปริมาณการผลิตและก่อให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืนได้ ผู้วิจัยจึงได้กำหนดวัตถุประสงค์ในการวิจัย เพื่อศึกษาถึงความต้องการทางการเงิน และศึกษาถึงแหล่งเงินทุนสำหรับใช้ในการดำเนินธุรกิจ มีการออกแบบสอบถามผู้ผลิตในพื้นที่ทำการวิจัย มีการสัมภาษณ์ผู้นำและสมาชิกกลุ่ม เพื่อศึกษาถึงข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย เพื่อศึกษาถึงแหล่งเงินทุนที่ใช้ในการดำเนินธุรกิจ ปัญหาที่เกิดขึ้นทางการเงินและวัตถุประสงค์ในการขอกู้ยืมเงิน รวมทั้งการศึกษาถึงแหล่งเงินทุนที่ผู้ผลิตมีความต้องการแล้วนำข้อมูลที่ได้มาสรุปผลการวิจัย โดยใช้วิธีการบรรยายเชิงพรรณนาและการหาค่าเฉลี่ยร้อยละ พร้อมกับเป็นตัวกลางในการถ่ายทอดความรู้ทางด้านแหล่งเงินทุนให้กับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

ผลการศึกษาในส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับผู้ผลิตผ้าฝ้ายทอมือบ้านดอนหลวง สรุปผลการศึกษาได้ดังนี้

1. จากการออกแบบสอบถาม ผู้ผลิตผ้าฝ้ายทอมือในตัวอย่างการวิจัย จำนวน 37 คน มีผู้ผลิตผ้าฝ้ายทอมือ เป็นเพศหญิงมากที่สุด โดยผู้ผลิตมีอายุเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 51 – 60 ปี มีจำนวนมากที่สุด

รองลงไป คือ มีผู้ผลิตมีอายุเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 41 – 60 ปี สำหรับข้อมูลเกี่ยวกับระดับการศึกษา ผู้ผลิตส่วนใหญ่จบการศึกษาในระดับประถมศึกษามากที่สุด รองลงไป คือ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

2. ข้อมูลทางด้านอาชีพหลักของผู้ผลิตผ้าฝ้ายทอมือ คือ มีผู้ผลิตจำนวน 23 คน ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป ซึ่งได้แก่ การเป็นลูกจ้างทำการผลิตผ้าฝ้ายทอมือ และมีผู้ผลิตจำนวน 7 คน ที่ประกอบอาชีพค้าขาย ได้แก่ การเป็นผู้ผลิตและจำหน่ายผ้าฝ้ายทอมือ ส่วนข้อมูลเกี่ยวกับรายได้ ผู้ผลิตผ้าฝ้ายทอมือส่วนใหญ่ มีระดับรายได้เฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำ คือ รายได้เฉลี่ยต่ำกว่า 5,000 บาทต่อเดือน รองลงไปมีระดับรายได้เฉลี่ยอยู่ระหว่าง 5,000 – 10,000 บาทต่อเดือน

3. จากการสอบถามกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยเกี่ยวกับฐานะการเข้าเป็นสมาชิกกลุ่มทอผ้าบ้านดอนหลวง และระยะเวลาในการเข้าเป็นสมาชิก มีผู้ผลิตจำนวน 26 คน จากกลุ่มตัวอย่าง 37 คน เป็นสมาชิกกลุ่มทอผ้าบ้านดอนหลวง โดยมีระยะเวลาในการเข้าเป็นสมาชิกล้นกว่า 10 ปี จำนวน 12 คน สำหรับเหตุผลในการเข้าเป็นสมาชิกกลุ่ม เพื่อให้เกิดรายได้จากการประกอบอาชีพ สมาชิกต้องการมีส่วนร่วมในการพัฒนากลุ่มทอผ้า และการรวมกลุ่มก่อให้เกิดอำนาจในการต่อรองกับลูกค้า และมีผู้ผลิต จำนวน 11 คน ที่ไม่ได้เข้าเป็นสมาชิกกลุ่ม เนื่องจากเป็นผู้ผลิตอิสระที่เข้ามาจำหน่ายสินค้าที่บ้านดอนหลวง มีผู้ผลิตบางคนอยากทำงานโดยไม่เข้ากลุ่ม ในขณะที่ผู้ผลิตบางคนไม่สามารถเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางกลุ่มจัดขึ้น

4. ข้อมูลเกี่ยวกับประเภทสินค้าที่ทำการผลิต มีผู้ผลิตผ้าฝ้ายทอมือและทอผ้าฝ้ายมากที่สุด ส่วนสินค้าที่มีการผลิตมากในลำดับรองลงไป คือ สินค้าสำหรับใช้ตกแต่งบ้าน เสื้อผ้าฝ้ายพื้นเมือง และเครื่องนุ่งห่ม ตลอดจนสินค้าที่ระลึกและสินค้าอื่น ๆ ทางด้านประสบการณ์ในการผลิต มีผู้ผลิตที่มีประสบการณ์ในการผลิตนานกว่า 20 ปีมากที่สุด รองลงไปคือ มีผู้ผลิตที่มีประสบการณ์ในการผลิตมานานกว่า 11- 15 ปี

ผลการศึกษาในส่วนที่ 2 ข้อมูลความต้องการทางการเงินที่ใช้ในการดำเนินธุรกิจ และแหล่งเงินทุนที่ผู้ผลิตผ้าฝ้ายทอมือบ้านดอนหลวงมีความต้องการ สรุปผลการศึกษาได้ดังนี้

1. ข้อมูลทางการเงินเกี่ยวกับแหล่งเงินทุนในการดำเนินธุรกิจ ผู้ผลิตส่วนใหญ่ใช้แหล่งเงินทุนหลักในปัจจุบันจากเงินทุนส่วนตัว รองลงไปใช้แหล่งเงินทุนจากสถาบันการเงินของรัฐบาล ซึ่งข้อมูลดังกล่าว ผู้ผลิตไม่มีการกู้ยืมเงินจากสถาบันการเงินของเอกชน ส่วนผู้ผลิตที่ไม่ตอบคำถามนี้ เนื่องจากเป็นลูกจ้างของผู้ผลิตรายใหญ่ในกลุ่ม จึงไม่ได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและแหล่งเงินทุนในปัจจุบัน สำหรับปัญหาที่เกิดขึ้น คือ ผู้ผลิตขาดหลักทรัพย์ในการค้ำประกันวงเงิน ส่วนปัญหาที่

สำคัญรองลงไปที่มีผู้ตอบในจำนวนที่เท่ากัน คือ อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมสูง และผู้ผลิตขาดความรู้ในการขอกู้ยืมเงิน

2. จากการสอบถามเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ในการขวงเงิน ผู้ผลิตผ้าฝ้ายทอมือส่วนใหญ่มีความต้องการขวงเงินสำหรับการซื้อวัตถุดิบมากที่สุด รองลงไป คือ ผู้ผลิตมีความต้องการเงินทุนหมุนเวียนในการจ่ายค่าจ้างแรงงาน ทางด้านข้อมูลเกี่ยวกับระยะเวลาที่ผู้ผลิตต้องการเข้าถึงแหล่งเงินทุน ผู้ผลิตส่วนใหญ่ต้องการเข้าถึงแหล่งเงินทุนภายในระยะเวลา 1 – 3 เดือน รองลงไป คือ ต้องการเข้าถึงแหล่งเงินทุนภายในระยะเวลา 1 ปี

3. ทางด้านแหล่งเงินทุนเพื่อใช้ในการดำเนินธุรกิจของผู้ผลิตผ้าฝ้ายทอมือบ้านดอนหลวง ผู้ผลิตส่วนใหญ่ต้องการเข้าถึงแหล่งเงินทุนจากสถาบันการเงินของรัฐมากที่สุด รองลงไป คือ ผู้ผลิตต้องการใช้เงินทุนส่วนตัวในการดำเนินธุรกิจ โดยผู้ที่ตอบคำถามในข้อนี้ ไม่มีความต้องการเข้าถึงแหล่งเงินทุนจากสถาบันการเงินเอกชน หรือเงินกู้ยืมจากเจ้าหนี้ในระบบ ในขณะที่ผู้ไม่ตอบเป็นเพียงลูกจ้างของกลุ่มผู้ผลิตรายใหญ่ ส่วนข้อมูลเกี่ยวกับระยะเวลาในการกู้ยืมเงินเพื่อใช้ในการดำเนินธุรกิจ ผู้ผลิตต้องการกู้ยืมเงินระยะเวลาปานกลางนาน 1 – 2 ปี มากที่สุด รองลงไป คือ ผู้ผลิตต้องการกู้ยืมเงินระยะสั้นนาน 7 – 12 เดือน และต้องการกู้ยืมเงินระยะยาวนาน 3 ขึ้นไป

4. ข้อมูลด้านแหล่งเงินทุนที่ผู้ผลิตผ้าฝ้ายทอมือบ้านดอนหลวง มีความต้องการขอรับความช่วยเหลือทางการเงิน ผู้ผลิตต้องการขอความช่วยเหลือทางการเงินจากหน่วยงานเงินทุนหมุนเวียนของศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 1 จังหวัดเชียงใหม่มากที่สุด รองลงไป คือ ผู้ผลิตต้องการขอความช่วยเหลือทางการเงินจากธนาคารพาณิชย์ของรัฐบาล

5. สำหรับปัญหาทางด้านการเงินที่เกิดขึ้น คือ ผู้ผลิตส่วนใหญ่การขาดเงินทุนในการดำเนินธุรกิจ ปัญหาสำคัญรองลงไปที่มีผู้ผลิตตอบเท่ากัน คือ การที่ผู้ผลิตไม่สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุน และการขาดความรู้ในการขอกู้ยืมเงิน ส่วนข้อมูลความรู้ทางการเงินที่ผู้ผลิตมีความต้องการมากที่สุด คือ การจัดวิทยากรมาบรรยายให้ความรู้ทางการเงินและการจัดกลุ่มสัมมนาทางวิชาการ รองลงไป คือ การไปศึกษาดูงานยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และการฝึกเขียน โครงการทางการเงิน

ผลการศึกษาในส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งเงินทุนเพื่อใช้ในการดำเนินธุรกิจของกลุ่มผู้ผลิตผ้าฝ้ายทอมือบ้านดอนหลวง สรุปผลการศึกษาได้ดังนี้

1. ข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งเงินทุนเพื่อใช้ในการดำเนินธุรกิจ และเงื่อนไขในการสนับสนุนทางการเงินแก่ผู้ผลิตผ้าฝ้ายทอมือบ้านดอนหลวงจากศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 1 จังหวัดเชียงใหม่ สรุปผลการศึกษาได้ดังนี้

1.1 หน่วยงานที่ให้บริการทางการเงิน คือ หน่วยงานเงินทุนหมุนเวียนของศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 1 จังหวัดเชียงใหม่ เป็นหน่วยงานในสังกัดของกรมส่งเสริมอาชีพ กระทรวงอุตสาหกรรม มีการจัดตั้งขึ้นเพื่อให้กู้ยืมเงิน เพื่อเป็นทุนในการประกอบอาชีพ หรือขยายการผลิตของอุตสาหกรรมในครอบครัวและหัตถกรรมไทย โดยผู้ผลิตผ้าฝ้ายทอมือบ้านดอนหลวง จัดเป็นกลุ่มอาชีพ ประเภทที่ 3 คือ ประเภทผ้าและเครื่องแต่งกาย และเป็นกลุ่มอาชีพที่มีการจัดตั้งขึ้นมาตั้งแต่ปี 2535 ทางกลุ่มมีการจัดตั้งคณะกรรมการดำเนินงานของกลุ่ม และมีจำนวนสมาชิกของกลุ่ม จึงเป็นกลุ่มผู้ผลิตที่เข้าข่ายในการขอรับการสนับสนุนทางการเงินได้

1.2 วงเงินที่ให้ผู้ผลิตผ้าฝ้ายทอมือสามารถกู้ยืมเงินได้ตามความจำเป็น โดยมีวงเงินขั้นต่ำ คือ รายละไม่เกิน 50,000 บาท ชำระคืนภายใน 2 ปี ระยะเวลาปลอดหนี้ไม่เกิน 4 เดือน และวงเงินรายละเกิน 50,000 บาท แต่ไม่เกิน 100,000 บาท ชำระคืนภายใน 4 ปี มีระยะเวลาปลอดหนี้ไม่เกิน 4 เดือน และคิดอัตราดอกเบี้ยร้อยละ 6 ต่อปี

1.3 หลักประกันเงินกู้ ใช้หลักทรัพย์ หรือบุคคลค้ำประกันดังนี้

ที่ดินมีเอกสารสิทธิเป็นโฉนดที่ดิน หรือนส. 3 ก หรือที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างที่เป็นของตนเอง หรือของบุคคลอื่นที่ให้ความยินยอม วงเงินกู้ไม่เกินร้อยละ 80 ของราคาประเมิน หรือเครื่องจักรที่ได้จดทะเบียนกับสำนักงานเครื่องจักรกลางที่มีมูลค่าเพียงพอ และเคลื่อนย้ายได้ยาก หรือหนังสือค้ำประกันของธนาคาร

กรณีบุคคลค้ำประกัน ให้ใช้ข้าราชการ ลูกจ้างประจำ หรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ หรือบุคคลที่เชื่อถือได้ค้ำประกันตามประเภทของวงเงินที่กำหนดไว้ ส่วนกลุ่มอาชีพ จะต้องมิให้ผู้ให้การรับรองกลุ่มอาชีพ แล้วให้กรรมการกลุ่ม หรือสมาชิกกลุ่มอาชีพไม่น้อยกว่า 5 คน ค้ำประกัน

1.4 ผู้ขอกู้เงินทุนหมุนเวียน ต้องยื่นแบบคำขอกู้ตามระเบียบ และข้อกำหนดของศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรม

2. ข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งเงินทุน และเงื่อนไขในการสนับสนุนทางการเงินแก่ผู้ผลิตผ้าฝ้ายทอมือบ้านดอนหลวงของธนาคารออมสิน สาขาป่าซาง จังหวัดลำพูน สรุปผลการศึกษาได้ดังนี้

2.1 สินเชื่อโครงการธนาคารประชาชน เป็นสินเชื่อที่สนับสนุนให้ประชาชนมีการประกอบอาชีพ หรือมีธุรกิจขนาดเล็กเป็นของตนเอง โดยเป็นผู้ผลิตที่มีสถานประกอบอาชีพที่แน่นอน มีสมุดบัญชีเงินฝากกับธนาคารออมสิน สามารถกู้ยืมเงินได้ไม่เกินรายละ 100,000 บาท อัตราดอกเบี้ยอยู่ระหว่างร้อยละ 0.5 – 0.75 ต่อเดือน โดยมีระยะเวลาในการชำระคืนเงินไม่เกิน 5 ปี

หรือ 60 เดือน ผู้กู้ยืมเงินสามารถให้บุคคลที่มีความน่าเชื่อถือค้ำประกันวงเงิน หรือใช้หลักทรัพย์ค้ำประกันวงเงิน

2.2 สินเชื่อเพื่อธุรกิจ SMEs เป็นสินเชื่อสำหรับธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม สำหรับการสนับสนุนให้ผู้ประกอบการดำเนินธุรกิจได้อย่างต่อเนื่อง วัตถุประสงค์ของวงเงิน เพื่อใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียนในการดำเนินธุรกิจ ประเภทของวงเงิน จัดเป็นวงเงินเบิกเกินบัญชี ใช้ระยะเวลาไม่เกิน 1 ปีและมีการทบทวนวงเงินทุกปี โดยมีหลักประกันเป็นเงินฝากของธนาคารออมสิน หรือ สลากออมสิน หรือหลักทรัพย์เป็นที่ดิน หรือที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้าง และผู้กู้ยืมจะต้องเสนอเอกสารประกอบการขอผู้กู้ยืมเงินตามข้อกำหนดของธนาคาร

3. ข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งเงินทุน และเงื่อนไขในการสนับสนุนทางการเงินแก่ผู้ผลิตผ้าฝ้าย บ้านดอนหลวงของธนาคารธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย สาขาจังหวัดลำพูน สรุปผลการศึกษาได้ดังนี้

3.1 สินเชื่อ OTOP เป็นวงเงินกู้ยืมเพื่อใช้ในการพัฒนากิจการ เพื่อพัฒนากระบวนการผลิต การพัฒนารูปแบบของผลิตภัณฑ์ และเพื่อเป็นใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียนแก่ผู้ผลิตสินค้า OTOP โดยกำหนดให้มีระยะเวลาในการเงินไม่เกิน 5 ปี และผู้ผลิตจะต้องมีหนังสือรับรองการผลิตจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในขณะที่วงเงินให้ผู้กู้ยืมจะแตกต่างกันตามระดับมาตรฐานของผู้ผลิตสินค้า OTOP โดยธนาคารจะคิดอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ในอัตราร้อยละ 7 ต่อปี และมีหลักประกันเป็นข้าราชการ หรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ หรือบุคคลค้ำประกันตามระเบียบที่ธนาคารกำหนดไว้

3.2 สินเชื่อ SME POWER เพื่อธุรกิจท่องเที่ยว เป็นสินเชื่อเพื่อช่วยเหลือผู้ประกอบการท่องเที่ยว และธุรกิจเกี่ยวเนื่องที่ได้รับผลกระทบจากวิกฤติเศรษฐกิจและปัญหาการเมืองในประเทศ เพื่อใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียนในการดำเนินธุรกิจ โดยมีระยะเวลาดำเนินวงเงินให้กู้ในวันที่ 31 ธันวาคม 2553 มีวงเงินให้ผู้กู้ยืมตั้งแต่วงเงิน 50,000 บาท ถึงวงเงิน 5,000,000 บาท ธนาคารคิดอัตราดอกเบี้ยพิเศษขั้นต่ำในอัตราร้อยละ 4 ต่อปี ใช้หลักทรัพย์ค้ำประกันเงินกู้เป็นที่ดิน หรือใช้บุคคลค้ำประกัน หรือการค้ำประกันไขว้ระหว่างผู้กู้ หรือหนังสือค้ำประกันของบรรษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม (บสย.)

การอภิปรายผลการศึกษา

จากวัตถุประสงค์ข้อแรกของการวิจัยที่ต้องการศึกษาถึงความต้องการทางการเงินที่ใช้ในการดำเนินธุรกิจของผู้ผลิตผ้าฝ้ายทอมือบ้านดอนหลวง แสดงข้อค้นพบที่ได้รับของงานวิจัยเกี่ยวกับผู้ผลิตผ้าฝ้ายทอมือ ปัญหาที่เกิดขึ้นทางการเงิน และความต้องการทางการเงินที่ผู้ผลิตมีความต้องการดังนี้

1. ผู้ผลิตผ้าฝ้ายส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง มีอายุเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 51 - 60 ปีมากที่สุด โดยมีการศึกษาในระดับประถมศึกษา มีสมาชิกกลุ่มทอผ้าบ้านดอนหลวงที่เป็นลูกจ้างทำการผลิตเป็นส่วนใหญ่ ในขณะที่เป็นเจ้าของกิจการเพียง 7 คน จึงทำให้ระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับต่ำ คือ รายได้เฉลี่ยน้อยกว่า 5,000 บาทต่อเดือน ผู้ผลิตส่วนใหญ่จะเข้าเป็นสมาชิกกลุ่มทอผ้าบ้านดอนหลวง และมีระยะเวลาในการเป็นสมาชิกนาน 10 ปีมากที่สุด ซึ่งเหตุผลในการเข้าร่วมกลุ่มทอผ้าบ้านดอนหลวง เพื่อให้เกิดรายได้และมีอำนาจในการต่อรองกับลูกค้า ส่วนผู้ผลิตอิสระซึ่งไม่ได้เข้าเป็นสมาชิกกลุ่มทอผ้าบ้านดอนหลวง เนื่องจากต้องการทำงานเองโดยไม่เข้าร่วมกลุ่ม ซึ่งสินค้าที่ทำการผลิต ประกอบด้วยผ้าทอเป็นชิ้น และการผลิตสินค้าสำเร็จรูปที่ผลิตจากผ้าฝ้ายทอมือ โดยผู้ผลิตส่วนใหญ่ มีประสบการณ์ในการผลิตมานานกว่า 10 ปี

2. ปัญหาเกี่ยวกับความต้องการทางการเงิน และแหล่งเงินลงทุนที่ใช้ในการดำเนินธุรกิจของกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ผู้ให้ข้อมูล คือ ผู้ผลิตผ้าฝ้ายทอมือที่เป็นเจ้าของกิจการ ในขณะที่ผู้ไม่ให้ข้อมูล คือ ลูกจ้างที่เป็นสมาชิกกลุ่มทอผ้าบ้านดอนหลวง จึงไม่ทราบถึงปัญหาและข้อมูลทางการเงินที่เกิดขึ้น โดยแหล่งเงินทุนหลักที่ใช้ในการดำเนินธุรกิจปัจจุบัน มาจากเงินทุนส่วนตัว รองลงไป คือ แหล่งเงินทุนจากสถาบันการเงินของรัฐบาล ปัญหาทางการเงินที่เกิดขึ้นจากแหล่งเงินทุนในปัจจุบัน คือ ผู้ผลิตขาดหลักทรัพย์ในการค้ำประกันวงเงินกู้ อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมเงินสูง และผู้ผลิตขาดความรู้ในการขอกู้ยืมเงินจากสถาบันการเงิน

3. วัตถุประสงค์ในการขอยืมเงิน ผู้ผลิตต้องการเงินทุนเพื่อใช้ในการซื้อวัตถุดิบและจ่ายค่าจ้างแรงงาน ภายในเวลาขอยืมเงินระยะสั้น คือ ไม่เกิน 1 ปี ส่วนปัญหาทางการเงินที่เกิดขึ้น คือ ผู้ผลิตขาดเงินทุนในการดำเนินธุรกิจ ผู้ผลิตไม่สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุน และการขาดความรู้ในการขอกู้ยืมเงินจากแหล่งเงินทุน

4. แหล่งเงินทุนที่ผู้ผลิตใช้ในการดำเนินธุรกิจปัจจุบัน คือ มีที่มาหลักจากเงินทุนส่วนตัว ซึ่งผลการวิจัยนี้ แสดงถึงผู้ผลิตยังไม่เข้าถึงแหล่งเงินทุน และขาดความรู้ทางการเงินในการเข้าถึงแหล่งเงินจากหน่วยงานของรัฐบาล เพื่อใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียนในการซื้อวัตถุดิบ และการจ่ายค่าจ้างแรงงานในการผลิต

5. แหล่งเงินทุนที่ผู้ผลิตมีความต้องการขอสนับสนุนทางการเงินมากที่สุด คือ แหล่งเงินทุนจากรัฐบาล ได้แก่ ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 1 จังหวัดเชียงใหม่ และสถาบันการเงินของรัฐบาลในพื้นที่ทำการวิจัย ส่วนความรู้ทางการเงินที่ผู้ผลิตมีความต้องการมากที่สุด คือ การจัดวิทยากรมาบรรยายให้ความรู้ทางการเงิน

จากวัตถุประสงค์ที่สองของการวิจัยที่ต้องการศึกษาถึงแหล่งเงินทุนเพื่อใช้ในการดำเนินธุรกิจของผู้ผลิตผ้าฝ้ายทอมือบ้านคอนหลวง ได้ข้อค้นพบเกี่ยวกับแหล่งเงินทุนเพื่อใช้ในการดำเนินธุรกิจแก่ผู้ผลิตผ้าฝ้ายทอมือบ้านคอนหลวงดังนี้

1. แหล่งเงินทุนสำหรับผู้ผลิตผ้าฝ้ายทอมือบ้านคอนหลวง เป็นแหล่งเงินทุนจากหน่วยงานของรัฐบาล ได้แก่ ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 1 จังหวัดเชียงใหม่ และสถาบันการเงินในพื้นที่ คือ ธนาคารออมสิน สาขาป่าซาง และธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย จังหวัดลำพูน และไม่มีผู้ผลิตต้องการแหล่งเงินทุนจากภาคเอกชน

2. วัตถุประสงค์ในการกู้ยืมมีลักษณะใกล้เคียงกัน คือ เป็นการให้กู้ยืมเงิน เพื่อเป็นเงินทุนหมุนเวียนในดำเนินธุรกิจ หรือใช้ในการประกอบอาชีพ หรือขยายการผลิต ดังนั้นการให้ความสนับสนุนทางการเงินจากรัฐบาล สำหรับผู้ผลิตสินค้าในท้องถิ่นที่มีความสามารถในการผลิตสินค้าประเภทต่าง ๆ และมีการรวมกลุ่มกันเป็นกลุ่มอาชีพ เช่นกลุ่มทอผ้าบ้านคอนหลวง จะทำให้กลุ่มมีอำนาจในการต่อรอง และเข้าถึงแหล่งเงินทุนที่ใช้ในการดำเนินธุรกิจได้

3. วงเงินที่ให้กู้ยืมของแหล่งเงินทุน ขึ้นอยู่กับความจำเป็นของผู้กู้ ความสามารถในการชำระหนี้คืนของผู้กู้ยืมเงิน รวมทั้งการพิจารณาถึงมูลค่าของหลักทรัพย์ในการค้ำประกันวงเงินกู้ สำหรับผู้กู้ที่ไม่มีหลักทรัพย์มาค้ำประกันวงเงินกู้ อาจใช้บุคคลค้ำประกันที่มีรายได้แน่นอน หรือกลุ่มอาชีพค้ำประกันได้

4. อัตราดอกเบี้ยของวงเงินกู้ จะแตกต่างกันตามจำนวนวงเงินกู้ ระยะเวลาในการชำระหนี้ โดยหน่วยงานเงินทุนหมุนเวียน คิดอัตราดอกเบี้ยร้อยละ 6 ต่อปี ส่วนธนาคารออมสิน คิดอัตราดอกเบี้ยโครงการธนาคารประชาชน ในอัตราร้อยละ 0.5 - 0.75 ต่อเดือน ในขณะที่ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย จังหวัดลำพูน คิดอัตราดอกเบี้ยพิเศษต่ำสุดในอัตราร้อยละ 4 ต่อปี สำหรับลูกค้าที่ได้รับผลกระทบจากวิกฤติการณ์ทางเศรษฐกิจ ดังนั้นแหล่ง

เงินทุนจากภาครัฐบาล จึงเป็นแหล่งเงินทุนที่คิดอัตราดอกเบี้ยในอัตราต่ำ เพื่อให้ความช่วยเหลือทางการผลิตแก่ผู้ผลิตที่มีความสามารถในการผลิต แต่ขาดโอกาสในการเข้าถึงแหล่งเงินทุน

5. หลักทรัพย์ในการค้ำประกันวงเงินกู้ อาจเป็นที่ดิน หรือที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้าง หรือเครื่องจักร หรือหนังสือค้ำประกัน หรือเงินฝาก หรือบุคคลค้ำประกัน ตามข้อกำหนดของแต่ละสถาบัน โดยหน่วยงานเงินทุนหมุนเวียนของศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 1 จังหวัดเชียงใหม่ เปิดโอกาสให้กลุ่มอาชีพ เช่น กลุ่มทอผ้าบ้านดอนหลวง สามารถค้ำประกันวงเงินกู้ยืมแก่สมาชิกที่มีความต้องการเงินกู้ได้ ในขณะที่ธนาคารออมสิน มีการให้บริการสินเชื่อ โครงการธนาคารประชาชน สำหรับผู้ที่ไม่ได้มีหลักทรัพย์ค้ำประกัน อาจใช้บุคคลที่มีความเชื่อถือมาค้ำประกันวงเงินกู้ได้ และธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย มีการให้บริการสินเชื่อแก่ผู้ผลิตสินค้า OTOP ที่ได้รับมาตรฐานในการผลิตสินค้า โดยกำหนดให้มีการค้ำประกันไขว้ระหว่างผู้กู้

6. ให้การขอกู้ยืมเงินจากแหล่งเงินทุน ผู้ผลิตผ้าฝ้ายทอมือจะต้องนำเสนอหลักฐานที่เกี่ยวข้อง และมีการเปิดเผยข้อมูลที่แสดงถึงประเภทของธุรกิจที่ทำการผลิต รายได้ที่จะได้รับการผลิต แหล่งวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิต กลุ่มลูกค้า หลักประกันวงเงินกู้ และหลักฐานทางการเงินอื่นๆ ตามข้อกำหนดในการให้กู้ยืมของแต่ละแหล่งเงินทุน

7. แหล่งเงินทุน หรือธนาคาร หรือผู้ให้กู้ จะพิจารณาถึงวัตถุประสงค์ในการขอกู้ยืมเงิน ประเภทของเงินที่ต้องการ ความสามารถในการชำระคืนเงินกู้ และพิจารณาจากหลักทรัพย์ในการค้ำประกันวงเงินกู้ พร้อมกับการคิดอัตราดอกเบี้ยในการให้กู้ยืมเงิน

จากกรอบแนวคิดของการวิจัย ผู้วิจัยเลือกแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับตลาดการเงินที่มีบทบาทสำคัญในการระดมเงินออมและการให้กู้ยืมเงิน โดยกำหนดให้ผู้ผลิตผ้าฝ้ายทอมือบ้านดอนหลวงเป็นผู้ที่มีความต้องการขอกู้ยืมเงินจากสถาบันการเงินในตลาดเงิน เพื่อใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียนในการดำเนินธุรกิจ ในขณะที่สถาบันการเงินที่มีอยู่ในตลาดเงิน จะพิจารณาถึงเงื่อนไขในการขอกู้ยืม และคุณสมบัติของผู้กู้ยืม ความสามารถในการชำระหนี้คืน พิจารณาจากหลักทรัพย์ค้ำประกัน พร้อมกับการคิดอัตราดอกเบี้ยในการกู้ยืมเงิน โดยผลศึกษาวิจัยแสดงถึงข้อค้นพบจากการวิจัยดังนี้

1. ผู้ผลิตผ้าฝ้ายทอมือบ้านดอนหลวง คือ ผู้กู้ยืมเงินที่มีความต้องการเงินทุนเพื่อใช้ในการดำเนินธุรกิจ สำหรับค่าซื้อวัตถุดิบ การจ่ายค่าจ้างแรงงาน ซึ่งผู้ผลิตผ้าฝ้ายทอมือบ้านดอนหลวง จะมีการนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับประเภทของธุรกิจ รายได้ที่จะได้รับการดำเนินธุรกิจ ความสามารถ

ในการชำระคืนเงินกู้ หลักทรัพย์ค้ำประกันในการขอกู้ยืมเงิน และเอกสารที่เกี่ยวข้องประกอบคำขอในการกู้ยืมเงิน

2. แหล่งเงินทุนในตลาดเงิน หรือผู้ให้กู้ เป็นแหล่งเงินทุนจากภาครัฐบาล หรือธนาคารพาณิชย์ของรัฐบาล เช่น ธนาคารออมสิน โดยผู้ให้กู้จะพิจารณาถึงวัตถุประสงค์ในการขอกู้ ประเภทธุรกิจที่ทำการผลิต ความสามารถในการชำระหนี้คืน หลักประกันในการค้ำประกันวงเงิน พร้อมกับคิดอัตราดอกเบี้ยในการกู้ยืมเงิน

3. ตลาดการเงินที่มีบทบาทในการให้กู้ยืมเงินแก่ผู้ผลิตผ้าฝ้ายทอมือบ้านดอนหลวง คือ หน่วยงาน หรือสถาบันการเงินของรัฐบาลเป็นหลัก ซึ่งการให้การสนับสนุนทางการเงินแก่ผู้ผลิตสินค้าในพื้นที่ต่าง ๆ จะทำให้ผู้ผลิตเข้าถึงแหล่งเงินทุนในการดำเนินธุรกิจ ก่อให้เกิดรายได้ที่มั่นคงในการประกอบอาชีพ และทำให้ฐานะความเป็นอยู่ของประชาชนดีขึ้น

จากผลการทบทวนเอกสารรายงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ยังไม่มีผลการวิจัยที่เน้นศึกษาถึงปัญหาทางการเงินและแหล่งเงินทุนในการดำเนินธุรกิจของผู้ผลิตสินค้าในชุมชนใดโดยตรง ซึ่งผลงานวิจัยที่ผ่านมา เป็นการศึกษาถึงรูปแบบและลักษณะการรวมกลุ่มผู้ผลิตสินค้าที่มีความชำนาญในการผลิต จึงทำให้ผู้วิจัยมีแนวคิดในการศึกษาถึงความต้องการทางการเงินและแหล่งเงินทุนในการดำเนินธุรกิจของผู้ผลิตผ้าฝ้ายทอมือบ้านดอนหลวงที่มีปัญหาขาดแคลนเงินทุนหมุนเวียนในการดำเนินธุรกิจ และยังไม่สามารถเข้าถึงสถาบันการเงินของรัฐบาล ที่เป็นแหล่งเงินทุนในการกู้ยืมเงินในตลาดเงินได้ แสดงถึงข้อค้นพบของผลการวิจัยดังนี้

1. ผลการวิจัยมีความสอดคล้องกับปัญหาและวัตถุประสงค์ในการวิจัยที่ต้องการศึกษาถึงความต้องการทางการเงิน และแหล่งเงินทุนในการดำเนินธุรกิจของผู้ผลิตผ้าฝ้ายทอมือ เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย คือ ผู้ผลิตผ้าฝ้ายทอมือบ้านดอนหลวง มีปัญหาขาดแคลนเงินทุนในการดำเนินธุรกิจ และผลการวิจัยได้แสดงถึงความต้องการทางการเงิน และแหล่งเงินทุนจากหน่วยงานของรัฐบาล ในการให้ความสนับสนุนทางการเงินแก่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

2. กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย คือ ผู้ผลิตผ้าฝ้ายทอมือบ้านดอนหลวง ได้รับองค์ความรู้ทางด้านการเงิน หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการให้กู้ยืมของแหล่งเงินทุนในการดำเนินธุรกิจ จึงคาดได้ว่า ผู้ผลิตในกลุ่มตัวอย่างวิจัย จะมีการนำความรู้ที่ได้รับจากวิจัยไปในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนเพื่อใช้ในการดำเนินธุรกิจ อันจะก่อให้เกิดความก้าวหน้าในการผลิตผ้าฝ้ายทอมือ มีการพัฒนารูปแบบของการผลิตให้เกิดการขยายตัวมากขึ้น และก่อให้เกิดรายได้ที่มั่นคงจากการประกอบอาชีพต่อไป

3. จากผลการวิจัยในครั้งนี้ ทำให้เกิดองค์ความรู้ทางการเงินและแหล่งเงินทุนสำหรับใช้ในการดำเนินธุรกิจของกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย และยังใช้เป็นต้นแบบสำหรับกลุ่มผู้ผลิตสินค้าประเภทอื่นๆ ให้มีการรวมกลุ่มกัน เพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นทางการเงินได้

ข้อจำกัดของการวิจัย

ในรายงานการวิจัยนี้ มีข้อจำกัดเกี่ยวกับผลการวิจัยดังนี้

1. การออกแบบการวิจัย ผู้วิจัยคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ที่เป็นสมาชิกกลุ่มทอผ้าบ้านดอนหลวง และผู้ผลิตอิสระที่ไม่ได้เป็นสมาชิกกลุ่มทอผ้าบ้านดอนหลวง เป็นผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการทางการเงินและแหล่งเงินทุนที่ผู้ผลิตมีความต้องการ ใช้จำนวนตัวอย่างรวม 37 คน ซึ่งในการเก็บข้อมูลครั้งต่อไป ควรเพิ่มจำนวนกลุ่มตัวอย่างให้มากขึ้น และควรเน้นการเก็บข้อมูลจากผู้ผลิตสินค้าที่เป็นเจ้าของกิจการ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เกิดขึ้นจริงในการดำเนินธุรกิจ
2. เนื่องจากข้อจำกัดของระยะเวลาในการวิจัย และข้อจำกัดในจำนวนของกลุ่มตัวอย่างที่เก็บรวบรวมข้อมูล ทำให้การนำข้อมูลไปใช้ในการอ้างอิงอาจไม่แสดงถึงความต้องการทางการเงินที่ผู้ผลิตทั้งหมดมีความต้องการ เนื่องจากผู้ผลิตบางคนไม่ได้ให้ข้อมูลอย่างครบถ้วนเกี่ยวกับปัญหาทางการเงินที่เกิดขึ้น
3. แหล่งเงินทุนที่ใช้ในการดำเนินธุรกิจ เป็นการศึกษาถึงหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสนับสนุนทางการเงินแก่ผู้ผลิตผ้าฝ้ายทอมือบ้านดอนหลวงที่เป็นแหล่งเงินทุนของรัฐบาลเท่านั้น จึงควรมีการศึกษาถึงหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการให้สินเชื่อจากสถาบันการเงินเอกชน หรือแหล่งเงินทุนอื่นต่อไป มาใช้เป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจเข้าถึงแหล่งเงินทุน
4. ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นการเก็บข้อมูลจากการออกแบบสอบถาม การสัมภาษณ์ ประธานกลุ่มและสมาชิกกลุ่ม ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย แล้วนำข้อมูลที่ได้รับมาบรรยายสรุปผลการศึกษา โดยใช้วิธีการพรรณนาและค่าเฉลี่ยร้อยละ ซึ่งกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยอาจไม่เป็นตัวแทนที่ดีของกลุ่มประชากรทั้งหมดได้ อาจทำให้ผลการศึกษาที่ได้มีความแตกต่างจากความต้องการและปัญหาทางการเงินที่เกิดขึ้นจริง
5. ในการสอบถามกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับความต้องการทางการเงิน และปัญหาที่เกิดขึ้นในการดำเนินธุรกิจ อาจมีกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ได้ให้ข้อมูลที่ถูกต้องทั้งหมด เนื่องจากผู้ตอบมีทั้งที่เป็น

สมาชิกกลุ่มทอผ้าบ้านคอนหลวง และเป็นผู้ผลิตอิสระ จึงไม่กล้าเปิดเผยข้อมูลที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับปัญหาทางการเงินและแหล่งเงินทุนที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน เนื่องจากกลัวปัญหาในการผลิต และการแข่งขันระหว่างผู้ผลิตที่ประกอบธุรกิจประเภทเดียวกันได้

6. ในการจัดอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับแหล่งเงินทุนในการดำเนินธุรกิจผ้าฝ้ายทอมือ ผู้ผลิตได้รับความรู้ทางการเงิน แต่อาจยังไม่ต้องการเข้าถึงแหล่งเงินทุนในขณะนี้ได้ เนื่องจากยังมีสินค้าคงเหลืออยู่ จึงยังไม่จำเป็นต้องกู้ยืมเงิน เพื่อขยายการลงทุนทำการผลิตในปัจจุบัน

7. ผู้ผลิตที่ใช้แหล่งเงินทุนหลักมาจากเงินทุนส่วนตัว อาจเป็นผู้ผลิตที่ยังไม่มีความต้องการขยายการเงิน โดยการขอกู้ยืมเงินจากธนาคารพาณิชย์ แต่มีการเข้าร่วมกลุ่ม เพื่อก่อให้เกิดอำนาจในการต่อรองกับหน่วยงานที่ให้ความสนับสนุนแก่ผู้ผลิตในชุมชน

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในอนาคต

ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในอนาคตดังนี้

1. ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ผู้วิจัยได้รับผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นเจ้าของกิจการโดยตรงและถูกจ้างรับจ้างทำการผลิต รวมทั้งข้อมูลจากผู้ผลิตอิสระ ซึ่งมีได้เป็นสมาชิกกลุ่ม ดังนั้นในการศึกษาต่อไป จึงควรเน้นทำการศึกษาจากผู้ผลิตที่มีปัญหาทางการเงินและต้องการเข้าถึงแหล่งเงินทุนโดยตรง ซึ่งจะทำให้ได้รับข้อมูลที่ตรงกับความต้องการของผู้ผลิตผ้าฝ้ายทอมือ หรือผู้ผลิตสินค้าในผลิตภัณฑ์ประเภทอื่นต่อไป

2. แหล่งเงินทุนในการวิจัย เป็นการคัดเลือกจากแหล่งเงินทุนที่เป็นสถาบันการเงินของรัฐบาล ซึ่งผู้ผลิตมีความคุ้นเคยและอยู่ในพื้นที่ให้บริการทางการเงิน ดังนั้นในการวิจัยครั้งต่อไป จึงควรนำเสนอทางเลือกจากแหล่งเงินทุนอื่น ๆ เช่น ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร หรือสถาบันการเงินของภาคเอกชน เพื่อทำให้ผู้ผลิตผ้าฝ้ายทอมือ ได้รับข้อมูลเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่จำเป็นทางการเงิน เพื่อให้มีข้อมูลประกอบการตัดสินใจได้มากขึ้น

3. ในส่วนของหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการให้กู้ยืมของแหล่งเงินทุนต่าง ๆ ในการวิจัยครั้งต่อไป ควรมีการสรุปถึงหลักเกณฑ์ของแหล่งเงินทุนมาเปรียบเทียบกับ เพื่อให้ผู้ผลิตเลือกแหล่งเงินทุนที่เหมาะสมกับความต้องการ

4. ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการติดตามความคืบหน้าในการขวงเงินของผู้ผลิตในกลุ่มตัวอย่างการวิจัย เพื่อให้ทราบถึงแหล่งเงินทุนที่มีการนำเสนอบริการทางการเงินที่ตรงกับความต้องการของกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

สรุป

กลุ่มทอผ้าบ้านดอนหลวง มีสมาชิกส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง และมีระดับการศึกษาในระดับประถมศึกษา โดยสมาชิกกลุ่มส่วนใหญ่เป็นลูกจ้าง ในขณะที่เจ้าของกิจการมีเป็นส่วนน้อย สินค้าที่ทำการผลิตได้แก่ ผ้าทอและสินค้าสำเร็จรูปที่ผลิตจากผ้าฝ้ายทอมือ ผู้ผลิตมีประสบการณ์ในการผลิตมานานกว่า 10 ปี มีการใช้แหล่งเงินทุนหลักจากเงินทุนส่วนตัว รองลงไปใช้แหล่งเงินทุนจากสถาบันการเงินของรัฐบาล สำหรับปัญหาที่เกิดขึ้นคือ ผู้ผลิตขาดหลักทรัพย์ในการค้ำประกัน อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมสูง และผู้ผลิตขาดความรู้ในการขอกู้ยืมเงิน โดยผู้ผลิตต้องการเงินทุนเพื่อใช้ในการซื้อวัตถุดิบและจ่ายค่าจ้างแรงงาน ปัญหาทางการเงินที่เกิดขึ้น คือ ผู้ผลิตขาดเงินทุนในการดำเนินธุรกิจ ผู้ผลิตไม่สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุน และการขาดความรู้ในการขอกู้ยืมเงินจากแหล่งเงินทุน แหล่งเงินทุนที่ผู้ผลิตต้องการขอสนับสนุนทางการเงินมากที่สุด คือ แหล่งเงินทุนจากรัฐบาล ได้แก่ หน่วยงานเงินทุนหมุนเวียน ธนาคารออมสิน และธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทยที่มีการให้เงินทุนหมุนเวียนแก่ผู้ประกอบการในท้องถิ่น มีเงื่อนไขในการให้กู้ยืมเป็นหลักทรัพย์ หรือบุคคลที่เป็นกลุ่มอาชีพค้ำประกันเงินกู้ รายงานวิจัยนี้ตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัยในการศึกษาในการศึกษาถึงความต้องการทางการเงิน และแหล่งเงินทุนในการดำเนินธุรกิจ ผู้ผลิตผ้าฝ้ายบ้านดอนหลวง แต่ข้อจำกัดในการวิจัยในครั้งนี้ เกิดจากการเก็บข้อมูลบางส่วนมาจากกลุ่มตัวอย่างที่มีเจ้าของกิจการ แหล่งเงินทุนที่ใช้ในการศึกษามาจากแหล่งเงินทุนจากรัฐบาล และข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยครั้งต่อไป ควรเพิ่มกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเจ้าของกิจการให้มากขึ้น ควรเพิ่มแหล่งเงินทุนในการให้สินเชื่อมากขึ้น และควรมีการติดตามความคืบหน้าในการขวงเงินของกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย